

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Τ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Σημίτης: Κοινωνικό κράτος, όχι κράτος παροχών

**«Κατηγορώ»
Κακλαμάνη
για τις δαπάνες
στον Περσικό**

Πρόκληση στο κοινό αίσθημα των εργαζομένων αποτελεί η σπουδή της κυβέρνησης να δηλώσει συμμετοχή στις δαπάνες της αμερικανικής επιχείρησης στον Περσικό και στην ενίσχυση της Τουρκίας από την ΕΟΚ με 120 δισεκ. δραχμές.

Αυτό υπογράμμισε ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και πρώην υπουργός Απ. Κακλαμάνης σε χθεσινές ομιλίες του στη Θεσσαλονίκη. Και επισήμανε ότι την ίδια ώρα η κυβέρνηση, επικαλούμενη τα ελλείμματα που κυξάνει συνεχώς και κατακόρυφα με την ανεργία, πολιτική της εξαπολύει νέα κύματα «μέτρων» εναντίον του εισοδήματος και των εργασιών, ασφαλιστικών και κοινωνικών, δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Ακόμη ο κ. Κακλαμάνης αναφέρθηκε στο προσεχές συνέδριο του ΠΑΣΟΚ και είπε ότι το κόμμα του θα επανέλθει στις κυβερνητικές ευθύνες νωρίτερα από ό, τι μπορούσε να φανταστεί κανένας, την επομένη των εκλογών της 8ης Απριλίου.

**Δήμας: ΗΠΑ
και Σ. Αραβία
ενδιαφέροντα**

ΘΕΣΕΙΣ για μιιά νέα πολιτική στρατηγική του ΠΑΣΟΚ, αισθητά διαφοροποιημένη από αυτήν που άσκησε κατά την παραμονή του στην κυβέρνηση, αλλά και εναντίον της ΝΔ, διατυπώνει ο Κώστας Σημίτης, σε κείμενο εισήγησης, με βάση το οποίο αναμένεται να τοποθετηθεί στο συνέδριο του κινήματος.

Σύμφωνα με το κείμενο, ο κ. Σημίτης εκφράζει την αντίθεση του σε μιιά πολιτική που θα ενισχύει το «κράτος παροχών», και τάσσεται υπέρ ενός «κοινωνικού κράτους», όπως το χαρακτηρίζει, επισημαινώντας ότι «η εκλογική αποτυχία του ΠΑΣΟΚ πιστοποιεί το αδιέξοδο μιιάς πολιτικής που δεν αμφισβήτησε την υιοσταμένη κοινωνική δο-

*Βαθιά
υπαρξιακή
κρίση
βλέπει
στην
Αριστερά
ο κ. Σημίτης*



μη της χώρας και άσκησε την εξουσία με τον τρόπο που καθιέρωσε μεταπολεμικά η ελληνική δεξιά, δηλαδή με τις προσδιοριζόμενες πολιτικές σκοπιμότητες κρατικές παροχές».

Ο κ. Σημίτης υποστηρίζει το «μοντέλο» μιιάς ηλιώτερης μορφής αντιπολίτευσης, και πάντως διαφορετικής από αυτήν που, όπως διατείνεται, υιοθετεί «μιιά ισχυρή τάση στο ΠΑΣΟΚ». Τρεις δρόμοι, τονίζει, υπάρχουν για την ελληνική κοινωνία. Ο φιλελευθέρως της ΝΔ που ευνοεί συγκεκριμένες τάξεις, ο δεύ-

τερος δρόμος του «κρατους παροχών» που συνιστά «αναπαλαίωση του υπάρχοντος συστήματος» και «δεν συμβιβάζεται με μιιά προσπάθεια ενίσχυσης των δημοκρατικών θεσμών και του εκσυγχρονισμού», και ο τρίτος δρόμος του «κοινωνικού κράτους», τον οποίον ο ίδιος υποστηρίζει.

«Η έλλειψη πειστικότητας και αξιοπιστίας είναι σήμερα μιιά από τις κύριες αδυναμίες του ΠΑΣΟΚ και του ευρύτερου προοδευτικού χώρου», υπογραμμί-

**ΟΙ ΤΡΕΙΣ
ΔΡΟΜΟΙ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

ζει στις θέσεις του ο κ. Σημίτης, και προσθέτει ότι «δεν είναι παράδοξο πως και στα χρόνια που κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ το συνεχειακό φαινόμενο αντί να υποχωρήσει οξύνθηκε. Η οικονομία και η κοινωνία αντί να αποκτήσουν αυτονομία από το κράτος διαπλέχθηκαν ακόμη περισσότερο μαζί με αποτέλεσμα την ακόμη μεγαλύτερη αποδυνάμωσή του».

Κάνει λόγο επίσης για «στρατηγική ενιαίας δράσης των δυνάμεων της εργασίας» και προσθέτει ότι η στρατηγική του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού «δεν μπορεί να στηρίζεται σε μιιά ομάδα ή μιιά τάξη, στους μισθωτούς για παράδειγμα».

Τέλος, αναφερόμενος στην αριστερά τονίζει ότι αυτή βρίσκεται σε «βαθεία σχεδόν υπαρξιακή κρίση», και ότι το ΠΑΣΟΚ «μπορεί να βρει συμμάχους στις δυνάμεις εκείνες του συνασπισμού που διαβλέπουν το αναπόφευκτο της ενσωμάτωσης της χώρας στη διεθνή οικονομία και κοινωνία και γιαυτό επιδιώκουν μιιά συγκροτημένη πορεία εκσυγχρονισμού».